

РЕШЕНИЕ

№ 2004

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1019** по описа за **2020** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. К. В., ЕГН: [ЕГН], против Решение от 27.11.2019 г., постановено по НАХД № 6491/2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 1-и състав.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено при нарушение на закона-отменително основание по чл. 348, ал.1, т.1 НПК. Прави се оплакване, че съдът не бил взел обстоятелствата и доводите, изложени в жалбата. Релевира се, че подобен тип нарушение може да бъде вменено на превозвач или собственик на извънгабаритно ППС и за водачът няма вменена отговорност за движението на извънгабаритното и/или тежко пътно превозно средство по отношение на липсата на разрешение за движение. Излага се довод, че контролът следва да се осъществява не от органите на АПИ, а от органите на МВР съгласно ЗДвП. Твърди, че случаят бил маловажен и са налице основанията по чл. 28 ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено Решението на СРС, както и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. В писмени бележки по делото, депозиран на 27.02.2020 г., развива съображения в подкрепа на поддържаната теза.

Ответникът – Агенция пътна инфраструктура, чрез процесуален представител юрк. Н., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалването съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното НП.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 5544 от 21.01.2019 г., издадено от началника на отдел „Контрол по РПМ“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „А“ от Закона за пътищата /ЗП/, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 за движение на извънгабаритни и/или тежки пътни превозни средства (Наредба 11), вр. чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е мотивирал, че същото е издадено от компетентни органи, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, както и че касаторът е осъществил вмененото му административно нарушение, за което не са налице предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН.

При правилно установената от СРС фактическа обстановка настоящият състав на съда намира, че при издаване на наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му. И в АУАН от 03.01.2019 г. и в НП от 21.01.2019 г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало жалбоподателя В. В. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в

АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. И АУАН и НП са издадени от материално компетентни лица по смисъла на закона.

От събраните по преписката доказателства в тяхната съвкупност категорично се установява от субективна и обективна страна нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „А“ ЗП, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11, вр. чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП. Квалификацията е правилна и не липсват елементи от фактическия състав на нарушението и деянието е описано със съставомерните си признаци.

Сочената за нарушена разпоредба на чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „А“ от Закона за пътищата, забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия, дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение, изразяващи се в движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. По смисъла на § 1, т. 8 от Допълнителните разпоредби на Закона за пътищата „Специално ползване на пътищата“ е използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони. По смисъла на §1, т. 1 от ДР на Наредба №11/2001 г. „извънгабаритни ППС“ се наричат извънгабаритните ППС по чл. 2, а тежките ППС са по чл. 3. Разпоредбата на чл.3, т.2 от Наредба №11/2001 г. на МРРБ гласи, че тежки ППС или състав от ППС са тези, които имат натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7. Съгласно чл.7, ал.1, т.3, б. „б“ от Наредба №11/2001 г. на МРРБ, допустимото максимално натоварване на ос за ППС с допустими максимални маси по чл. 6, ал. 1 с пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение по всички пътища, отворени за обществено ползване, както и за ППС със същите маси без пневматично или признато за еквивалентно на него окачване за движение само по дадените в приложение № 2 отворени за обществено ползване пътища, е сумата от натоварванията на ос на една тройна ос, когато разстоянието между осите е над 1,3 m е 24тона. Безспорно се установява, че на посочената в АУАН и НП дата и час касаторът при управлението на МПС с четири оси с две управляеми оси марка „М.“ модел „41.463“ с рег. [рег.номер на МПС] не е съобразил посоченото правило. Материалноправните предпоставки са налице за законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора.

Съгласно чл. 53, ал. 2, т. 1 от Закона за пътищата наказват се с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви "в" и "г", т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 или които извършат или наредят да бъде извършено движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. В случая изпълнителното деяние е "извършване на движение" на тежко пътно превозно средство без разрешение на администрацията, управляваща пътя, което е осъществено от касатора, като водач на ППС. Наложеният размер на санкцията с наказателното постановление е в законоустановения минимален размер, което прегражда възможността за измяната му в тази част.

Неоснователно е възражението в касационната жалба за незаконноангажиране административнонаказателната отговорност на водача на МПС. Съгласно чл. 8, ал. 2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. извънгабаритните ППС могат да се движат с разрешително, издадено от администрацията, управляваща пътя, съгласувано със съответната служба за контрол при Министерството на вътрешните работи. Собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или лицата, които

извършват превозите, са длъжни да подадат в Агенция "Пътна инфраструктура" или в съответното областно пътно управление или община заявление за издаване на необходимото разрешително по образец (чл. 15, ал. 3 от Наредбата). Независимо от това, че задължението да изиска издаването на разрешение е на собственика на ППС или на превозвача, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача, който е извършил движение на тежко пътно превозно средство без разрешение, което деяние съставлява нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП и се санкционира на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

В отлика от изложеното в касационната жалба, въззивният съд е направил пълен и последователен анализ на доказателствата по делото, като е формирал правилни и законосъобразни изводи по отношение на оплакванията, наведени и във въззивната жалба за извършеното нарушение.

Аргументите на касатора за наличие на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН, съдът намира за неоснователни, тъй деянието разкрива висока степен на обществена опасност, застрашава установения правов ред и живота и здравето на неограничен брой правни субекти, което е мотивирало законодателя да предвиди тежко наказание за извършването му. С оглед липсата на смекчаващи обстоятелства, деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, поради което и не са налице предпоставки за приложението на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноски и по аргумент от нормата на чл. 81 ГПК във вр. чл.144 АПК този въпрос съдът не следва да обсъжда.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.11.2019 г., постановено по НАХД № 6491/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2